

ถ้ามีเวลาได้จับกระต่ายสองตัว...

SAMPLE

...คุณจะจับไม่ได้เลยสักตัวเดียว

สุภาวิชตรีสาชัย

1 กฎแห่ง “สิ่งเดียว”

“จะเป็นเหมือนแอสแตมป์
ที่ติดหนีบอยู่กับสิ่งเดียว
จนกว่าจะถึงที่หมาย”

— จอช บิลลิงส์

วันที่ 7 มิถุนายน 1991 โลกทั้งใบสั่นไหว
อยู่นานถึง 112 นาที ไม่ใช่ทางกายภาพ
หรอกครับ แต่เป็นทางความคิดต่างหาก
จำได้ว่าตอนนั้นผมกำลังดูภาพยนตร์

ตลกขบขันยิมตลอดกาลเรื่อง *City Slickers*
ผู้ชมส่งเสียงหัวเราะกันดังลั่นจนพื้นโรงภาพยนตร์สั่นสะเทือน นอกจากนี้
ในเรื่องยังมีคำสอนและองค์ความรู้ต่าง ๆ สอดแทรกอยู่ตลอดทั้งเรื่อง ฉาก
หนึ่งที่ผมจำได้ขึ้นใจคือ ตอนที่คาบอยจอมห้าวชื่อเคอร์ลีซึ่งรับบทโดยแจ็ค
พาแลนซ์ และหนุ่มจากเมืองกรุงชื่อมิทช์ซึ่งรับบทโดยบิลลี คริสตัล ปลีก
ตัวออกจากกลุ่มเพื่อตามหาวัวที่พลัดหลงจากฝูง ถึงแม้ทั้งคู่จะทะเลาะกัน
มาเกือบทั้งเรื่อง แต่ก็ปรับความเข้าใจกันได้ในฉากนี้เอง ตอนนั้นพวกเขา
กำลังขี่ม้าพลางพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิต จู๋ ๆ เคอร์ลีก็ถาม
ว่า

เคอร์ลี : รู้หรือเปล่าว่าอะไรคือเคล็ดลับในการใช้ชีวิต

มิทช์ : ไม่รู้สิ อะไรเหรออ

เคอร์ลี : นี่ไง (ชูนิ้วขึ้นมาหนึ่งนิ้ว)

มิทช์ : นิ้วของนายเหรออ

เคอร์ลี : สิ่งเดียว แค่สิ่งเดียวเท่านั้น สิ่งอื่นนะช่างมันเหอะ

มิทช์ : ยอดไปเลย ว่าแต่ “สิ่งเดียว” ที่ว่าคืออะไรล่ะ

เคอร์ลี : นั่นเป็นเรื่องที่นายต้องหาคำตอบเอาเอง

ผมแปลกใจสุด ๆ ที่ได้ยินเคล็ดลับความสำเร็จจากปากของตัวละครในภาพยนตร์ แต่ไม่ว่าคนเขียนบทจะบังเอิญหรือตั้งใจใส่มันเข้ามา มันก็คือความจริง การยึดมั่นกับสิ่งเดียวเป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการบรรลุเป้าหมายและได้ในสิ่งที่คุณต้องการ

กว่าผมจะเข้าใจคำพูดนั้นก็นานพอควรเลยครับ จริงอยู่ที่ก่อนหน้านี้ผมเคยประสบความสำเร็จบ้าง แต่ผมเพิ่งได้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์กับสิ่งที่ผมทำก็ตอนที่เริ่มเจอทางตันแล้วนั่นแหละ ก่อนหน้านี้ผมก่อตั้งบริษัทที่ประสบความสำเร็จถล่มทลายได้ในเวลาไม่ถึง 10 ปี และวางแผนว่าจะขยายกิจการให้ครอบคลุมไปทั่วโลก แต่แล้วสถานการณ์กลับพลิกผัน ชีวิตของผมตกอยู่ในความโกลาหล โลกทั้งใบปั่นป่วนและพร้อมจะพังทลายลงทุกเมื่อ

ผมกำลังจะล้มเหลว

ได้อย่างเสียอย่าง

ผมรีบติดต่อขอความช่วยเหลือจากโค้ชคนหนึ่งทันที ผมเล่าสถานการณ์ทั้งหมดให้เขาฟัง เราหารือเกี่ยวกับความท้าทายของผมทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว รวมถึงทบทวนเป้าหมายในชีวิตของผม เมื่อได้ฟังเรื่องราว

ทั้งหมดแล้ว เขาก็เริ่มหาทางออก เขานำแผนผังโครงสร้างบริษัทของผม มาติดไว้ที่ผนังแล้วถามว่า “คุณรู้ไหมครับว่าจะพลิกสถานการณ์ให้ดีขึ้นได้อย่างไร” ผมได้แต่เงิบเพราะไม่รู้จริง ๆ ว่าต้องทำอะไรบ้าง

เขาจึงพูดต่อว่ามีแค่**สิ่งเดียว**เท่านั้นที่ผมต้องทำ นั่นคือ ไล่พนักงาน ใน 14 ตำแหน่งออกและรับสมัครพนักงานใหม่ เพราะเขาเชื่อว่าตำแหน่ง เหล่านี้มีความสำคัญ ถ้าหากได้คนที่เหมาะสมละก็ ทั้งงานและชีวิตของผมจะดีขึ้นแบบผิดหูผิดตาเลยทีเดียว คำพูดของเขาทำให้ผมอึ้งที่สุด ๆ ก็เลยแย้งไปว่า ทำแค่นั้นจะได้ผลหรือ

เขาตอบกลับมามีว่า “แค่นั้นละ พระเยซูมีอัศวิน 12 คน แต่คุณต้องการ 14 คน”

นั่นคือจุดพลิกผันในชีวิตของผมเลยครับ ผมไม่คิดมาก่อนว่าพนักงานแค่ไม่กี่คนจะสร้างความเปลี่ยนแปลงได้มากขนาดนั้น ทั้งยังตระหนักว่าที่ผ่านมาผมไม่ได้พยายามหาทางแก้ปัญหาแบบจริงจัง เห็นได้ชัดว่าสิ่งสำคัญที่สุดในตอนนี้คือการค้นหาตัวพนักงานทั้ง 14 คน ในที่สุดผมก็ทำการตัดสินใจครั้งสำคัญ นั่นคือ ผมไล่ตัวเองออก

ผมลาออกจากการเป็นซีอีโอเพื่อที่จะได้จดจ่ออยู่กับการค้นหาพนักงานทั้ง 14 คน

แล้วโลกของผมก็สิ้นสะเทือน สามปีต่อมาบริษัทของผมเติบโตโดยเฉลี่ย 40 เปอร์เซ็นต์ต่อปีติดต่อกันนานเกือบสิบปีและก้าวขึ้นเป็นบริษัทระดับโลกในที่สุด เรียกได้ว่าผมประสบความสำเร็จอย่างถล่มทลาย และยังคงประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

ขณะที่ความสำเร็จเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยังมีบางอย่างก่อตัวขึ้นระหว่างที่ผมกำลังเดินหน้าต่อไป นั่นคือ กฎแห่ง**สิ่งเดียว**

พอค้นหาพนักงานทั้ง 14 คนได้แล้ว ผมก็เริ่มสอนงานพวกเขาทีละคนเพื่อกระตุ้นให้พวกเขาพัฒนาตัวเองและช่วยให้ธุรกิจเติบโตขึ้น ผมมักปิดท้ายการสอนแต่ละครั้งด้วยการย้ำเตือนพวกเขาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่

ต้องทำให้สำเร็จก่อนการสอบครั้งหน้า แต่น่าเศร้าที่ถึงแม้หลายคนจะทำงานส่วนใหญ่ที่ผมมอบหมายจนเสร็จ ทว่ามันกลับไม่ใช่งานที่มีความสำคัญที่สุด ผลลัพธ์โดยรวมจึงออกมาไม่ดีเท่าที่ควรและทำให้พวกเขาารู้สึกหงุดหงิด ผมจึงเริ่มลดปริมาณงานของพวกเขาลงโดยกำหนดให้พวกเขาทำงานแค่สองสามอย่างต่อสัปดาห์ แต่ผลลัพธ์ก็ยิ่งเหมือนเดิม ผมไม่รู้จะทำอย่างไรดี ในที่สุดจึงถามพวกเขาว่า “อะไรคือสิ่งเดียวที่คุณสามารถทำได้ภายในสัปดาห์นี้ ซึ่งจะช่วยให้สิ่งอื่น ๆ กลายเป็นเรื่องง่ายหรือไม่จำเป็นต้องทำเลย” แล้วเรื่องประหลาดก็เกิดขึ้น

ปรากฏว่าผลลัพธ์ออกมาดีเสียจนผมยังตกใจ

หลังจากนั้นผมย้อนกลับไปทบทวนความสำเร็จและความล้มเหลวที่เกิดขึ้นในอดีต และค้นพบแบบแผนที่น่าสนใจมาก นั่นคือ ตอนที่ประสบความสำเร็จครั้งใหญ่ ผมจะจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งแค่เพียงสิ่งเดียว แต่ตอนที่ประสบความสำเร็จเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือเผชิญกับความล้มเหลว ผมมักจะจดจ่ออยู่กับหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเข้าใจแจ่มแจ้งว่าผมประสบความสำเร็จได้อย่างไร

ทำให้น้อยเข้าไว้

ในเมื่อคนเรามีเวลาวันละ 24 ชั่วโมงเท่ากัน แล้วทำไมบางคนถึงทำสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าคนอื่น ทำไมบางคนถึงประสบความสำเร็จมากกว่าหาเงินได้มากกว่า และมีสิ่งดี ๆ ในชีวิตมากกว่า คำตอบก็คือพวกเขารู้หลักการสำคัญอย่างหนึ่ง นั่นคือ ทำให้น้อยเข้าไว้

หากต้องการเพิ่มโอกาสประสบความสำเร็จ คุณต้องทำให้น้อยเข้าไว้ กล่าวคือ คุณควรมองข้ามสิ่งที่คุณสามารถทำได้และจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ควรทำจริง ๆ ด้วยความที่สิ่งต่าง ๆ ไม่ได้มีความสำคัญเท่าเทียมกัน

คุณจึงต้องมองหาสิ่งไหนสำคัญที่สุด นั่นคือวิธีที่ดีที่สุดในการทำ
สิ่งที่คุณต้องทำจริง ๆ นอกจากนี้ คุณยังต้องตระหนักด้วยว่า ผลลัพธ์
อันน่าทึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับว่าคุณมีเรื่องให้จดจ่อมากน้อยแค่ไหน

การทำให้น้อยเข้าไว้คือวิธีทำงานและใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์สูงสุด
แต่คนส่วนใหญ่ไม่คิดเช่นนั้น พวกเขาเผลอว่าจะประสบความสำเร็จอย่าง
ยิ่งใหญ่ได้ก็ต่อเมื่อทำสิ่งที่ซับซ้อนและใช้เวลานาน ส่งผลให้ตารางงาน
ของพวกเขาแน่นเอียด และความสำเร็จก็เริ่มดูเป็นสิ่งที่ไกลเกินเอื้อม พวกเขา
จึงลดความคาดหวังลงมา คนเหล่านี้ไม่รู้ว่าคุณจริงจังแล้วความสำเร็จ
อันยิ่งใหญ่ที่เกิดจากการทำเรื่องสำคัญไม่ก็อย่างให้ดีที่สุด พวกเขาจึง
พยายามทำหลายอย่างในเวลาเดียวกันและลงเอยด้วยการประสบความสำเร็จ
เพียงน้อยนิด หากเป็นแบบนี้วันเข้า พวกเขาจะเริ่มถอดใจ
ละทิ้งความฝัน และใช้ชีวิตไปวัน ๆ ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ดีเลย

ด้วยความที่คุณมีเวลาและพลังงานจำกัด การทำหลายสิ่งพร้อมกัน
จึงไม่ใช่เรื่องดีเท่าไร คุณอาจอยากประสบความสำเร็จมากขึ้น แต่นั่น
ต้องอาศัยการทำให้น้อยลง ไม่ใช่มากขึ้น สิ่งที่คุณควรทำก็คือ เลือกรับ
แค่ไม่กี่สิ่งที่ส่งผลกระทบที่ชัดเจนแทนที่จะทำหลายสิ่งที่ส่งผลกระทบเพียง
เล็กน้อย การทำหลายสิ่งพร้อมกันมีข้อเสียตรงที่ถึงแม้คุณจะประสบความสำเร็จ
ในท้ายที่สุด แต่ก็เป็นการเพิ่มภาระให้กับหน้าที่การงานและชีวิตของ
คุณ ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาหลายอย่าง เช่น ส่งงานไม่ทันตามกำหนด
ผลลัพธ์ออกมาไม่ดีเท่าที่หวังไว้ เกิดความเครียด เวลาพักผ่อนไม่เพียงพอ
กินแต่อาหารที่ไม่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ขาดการออกกำลังกาย และไม่มี
เวลาให้กับครอบครัวและเพื่อนฝูง

ด้วยเหตุนี้ การทำให้น้อยเข้าไว้จึงเป็นวิธีเรียบง่ายที่ก่อให้เกิด
ผลลัพธ์อันน่าทึ่ง แถมยังใช้ได้ผลกับทุกเรื่อง ทุกที่ และทุกเวลาอีกด้วย
สาเหตุเป็นเพราะมันถูกคิดค้นขึ้นเพื่อจุดประสงค์เพียงอย่างเดียว นั่นคือ
ช่วยให้คุณบรรลุสิ่งที่สำคัญจริง ๆ

การทำให้น้อยที่สุดคือการจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงอย่างเดียว
และนี่คือประเด็นที่สำคัญที่สุด

SAMPLE

2 ปรากฏการณ์โดมิโน

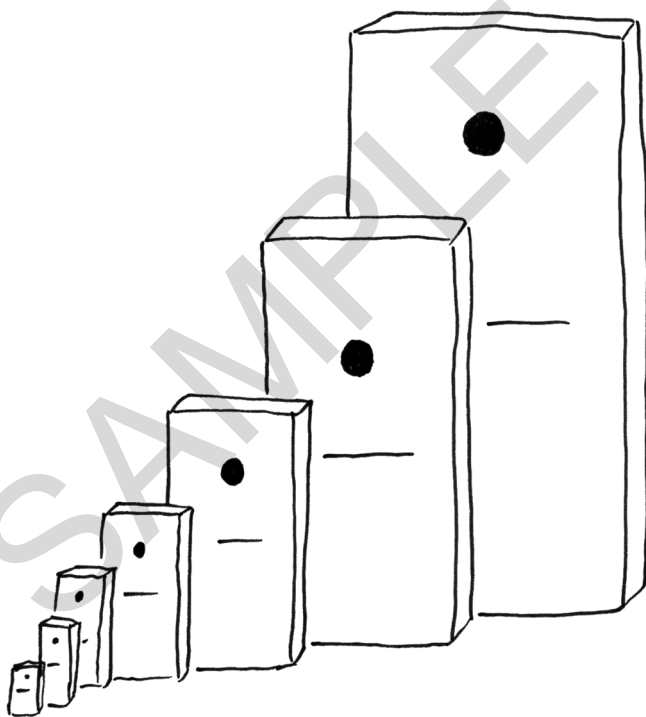
“ความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่
ล้วนเริ่มต้นแบบเดียวกับการล้มวอโดมิโน”

— บิล รอร์สันตัน

เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2009 ที่เมือง
ลีอูวาร์เดน ประเทศเนเธอร์แลนด์
บริษัทเวย์เยอร์ส โดมิโน โปรดักชั่นส์
ได้จัดงานวันโดมิโนขึ้นเพื่อล้มโดมิโน
ทำลายสถิติโลก โดยเรียงโดมิโนกว่า
4,491,863 ตัวเป็นรูปทรงอันน่าตื่นตาตื่นใจ โดมิโนทั้งหมดจะล้มก็ต่อเมื่อ
มีคนผลักโดมิโนตัวแรก ซึ่งการทำเช่นนี้เทียบเท่ากับการปลดปล่อยพลังงาน
กว่า 94,000 จูล หรือถ้าจะให้เห็นภาพก็คือพอ ๆ กับพลังงานที่ชายหนุ่ม
รูปร่างมาตรฐานใช้ในการวิดพื้นติดต่อกัน 545 ครั้ง

โดมิโนแต่ละตัวมีพลังงานศักย์เพียงเล็กน้อย แต่เมื่อถูกนำมาวาง
เรียงกันก็จะก่อให้เกิดพลังงานสะสมมากขึ้น หากคุณเรียงโดมิโนต่อกัน
จนมีความยาวมากพอและผลักตัวแรกให้ล้มลง จะส่งผลให้โดมิโนตัวอื่น
ล้มลงต่อ ๆ กันจนเกิดปฏิกิริยาลูกโซ่ที่ทรงพลังอย่างน่าประหลาดใจ ดังที่
บริษัทเวย์เยอร์ส โดมิโน โปรดักชั่นส์ ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า หากผลัก
โดมิโนลูกตัว คุณก็จะสามารถทำให้หลายสิ่งล้มครืนได้

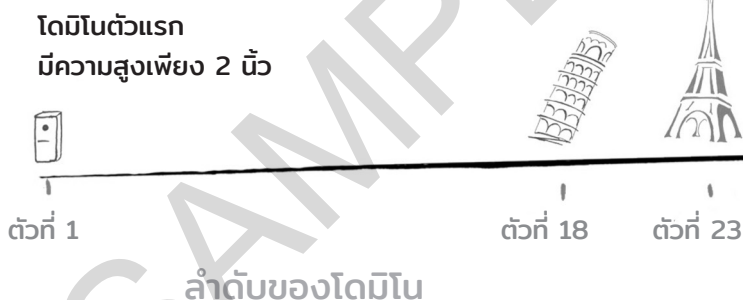
แต่ยังไม่หมดแค่นี้ครับ เมื่อปี 1983 ลอร์น ไวต์เฮด ศาสตราจารย์สาขาฟิสิกส์ได้เขียนไว้ในวารสารอเมริกัน เจอร์นัล ออฟ ฟิสิกส์ ว่า โดมิโนสามารถโค่นล้มสิ่งที่มีขนาดใหญ่กว่าตัวมันเองได้ เขาบรรยายวิธีที่โดมิโนตัวหนึ่งล้มโดมิโนอีกตัวที่มีขนาดใหญ่กว่าหลายเท่า ดังจะเห็นได้จากภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 โดมิโน : การล้มลงด้วยอัตราก้าวหน้าเชิงเรขาคณิต (geometric progression)

โดมิโน : การล้มลงด้วยอัตราก้าวหน้าเชิงเรขาคณิต

ความสูง

ภาพที่ 2 อัตราก้าวหน้าเชิงเรขาคณิตเปรียบได้กับรถไฟพบบวนยาวเหยียด โดยเริ่มต้นจากการเคลื่อนที่ช้า ๆ จนแทบไม่มีใครสังเกตเห็น แต่ไม่นานก็เร่งความเร็วจนถึงระดับที่ไม่มีใครหยุดได้

คุณเข้าใจสิ่งที่ไวต์เฮดต้องการจะบอกไหมครับ เขาอธิบายว่านอกจากโดมิโนตัวหนึ่งจะล้มโดมิโนตัวอื่น ๆ ได้แล้ว มันยังสามารถล้มโดมิโนที่มีขนาดใหญ่กว่าตัวมันเองได้ด้วย ในปี 2001 นักฟิสิกส์จากพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งหนึ่งในเมืองซานฟรานซิสโกได้ทดสอบสมมุติฐานของไวต์เฮดโดยสร้างโดมิโน 8 ตัวขึ้นจากไม้อัด ตัวแรกมีขนาดเพียง 2 นิ้ว

ตัวที่ 57

สูงเกือบเท่าระยะทาง
จากโลกไปยังดวงจันทร์

ตัวที่ 31

สูงเหนือยอดเขา
เอเวอเรสต์ 914 เมตร

ตัวที่ 31

ตัวที่ 57

ตัวที่สองมีขนาดใหญ่กว่าตัวแรก 50 เปอร์เซ็นต์ ตัวที่สามมีขนาดใหญ่กว่าตัวที่สอง 50 เปอร์เซ็นต์ เป็นเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทั้ง 8 ตัว โดยตัวสุดท้ายมีความสูงเกือบ 1 เมตรเลยทีเดียว เมื่อนำโดมิโนทั้งหมดมาเรียงต่อกันแล้วผลักตัวแรกให้ล้ม เสียงแกร๊กเบา ๆ ที่ดังในตอนแรกจะกลายเป็นเสียงดัง “โครม” ในท้ายที่สุด

ลองนึกดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเรียงโดมิโนในลักษณะนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ถ้าโดมิโนที่มีขนาดเท่า ๆ กันล้มลงด้วยอัตราก้าวหน้าเชิงเส้นตรง (linear progression) โดมิโนในสมมุติฐานของไวต์เฮดก็คงล้มลงด้วยอัตราก้าวหน้าเชิงเรขาคณิต ซึ่งเราคงจินตนาการไม่ออกเลยว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร ผมจะลองเปรียบเทียบขนาดของโดมิโนแต่ละตัวให้คุณพอเห็นภาพคร่าว ๆ ละกันครับ โดมิโนตัวที่ 10 น่าจะสูงพอ ๆ กับเพดาน แมนนิง นักอเมริกันฟุตบอลตำแหน่งควอเตอร์แบ็กชื่อดัง (เขาสูงเกือบ 2 เมตร) โดมิโนตัวที่ 18 จะสูงเท่ากับหอเอนเมืองปิซา โดมิโนตัวที่ 23 จะสูงกว่าหอไอเฟล โดมิโนตัวที่ 31 จะมีความสูงเหนือยอดเขาเอเวอเรสต์ 914 เมตร ส่วนโดมิโนตัวที่ 57 นั้นจะมีความสูงเกือบเท่าระยะทางจากโลกไปยังดวงจันทร์!

สร้างผลลัพธ์อันน่าทึ่ง

ทุกครั้งที่คิดถึงความสำเร็จ จงตั้งเป้าหมายให้สูงเข้าไป ซึ่งคุณสามารถทำได้แม้ถ้าเรียนรู้ที่จะจัดลำดับความสำคัญและทุ่มเททำสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน ผลลัพธ์อันน่าทึ่งเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อคุณเลียนแบบปรากฏการณ์โดมิโน

การจะทำให้โดมิโนล้มนั้นไม่ยากเลย แค่นำมาเรียงต่อกันแล้วผลักตัวแรกให้ล้ม ตัวอื่นก็จะล้มตามไปด้วย แต่การทำให้ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นในชีวิตจริงไม่ใช่เรื่องง่ายขนาดนั้น ความท้าทายอยู่ตรงที่สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตไม่ได้เรียงต่อกันตามลำดับโดยมีป้ายเขียนไว้ว่า “ผลักตัวนี้ก่อนสิ” ผู้คนที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่รู้ความจริงข้อนี้ดี ดังนั้น ในแต่ละวันพวกเขาจึงจัดลำดับความสำคัญของสิ่งที่他们将 มองหาสิ่งที่สำคัญที่สุด จากนั้นก็ทำทุกวิถีทางเพื่อจัดการกับมัน

คุณอาจสงสัยว่าทำไมวิธีนี้ถึงได้ผล สาเหตุเป็นเพราะผลลัพธ์อันน่าทึ่งมักเกิดจากการค่อย ๆ ลงมือทำทีละอย่าง แทนที่จะทำทุกอย่างในคราวเดียว เมื่อคุณทำสิ่งสำคัญที่สุดเสร็จแล้ว คุณก็หันไปทำสิ่งที่มีความ

สำคัญรองลงมาและทำเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ พอเวลาผ่านไป ผลกระทบของสิ่งที่คุณทำสำเร็จก็จะสะสมกันจนกลายเป็นผลลัพธ์ที่น่าทึ่ง ปรัชญาการณโदिมิโนสามารถนำไปใช้ได้ทั้งกับเรื่องใหญ่ ๆ อย่างเรื่องงานหรือธุรกิจ ไปจนถึงเรื่องเล็ก ๆ ในชีวิตประจำวัน และเนื่องจากความสำเร็จจะทำให้เกิดความสำเร็จต่อไปเรื่อย ๆ วิธีนี้จึงช่วยให้คุณประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่มากขึ้นเรื่อย ๆ

หากคุณพบเจอคนที่รอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ นั้นหมายความว่าเขาใช้เวลาสั่งสมความรู้มาระยะหนึ่งแล้ว หากคุณพบเจอคนที่เก่งรอบด้าน นั้นหมายความว่าเขาใช้เวลาฝึกฝนมาระยะหนึ่งแล้ว หากคุณพบเจอคนที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่ นั้นหมายความว่าเขาใช้เวลาสั่งสมความสำเร็จทีละเล็กละน้อยมาระยะหนึ่งแล้ว หรือหากคุณพบเจอคนที่มีฐานะร่ำรวย นั้นก็หมายความว่าเขาใช้เวลาสะสมเงินทองมาระยะหนึ่งแล้ว

กุญแจสำคัญอยู่ที่คำว่า “มาระยะหนึ่งแล้ว” เพราะความสำเร็จเกิดขึ้นจากการค่อย ๆ ลงมือทำไปทีละอย่างตามลำดับนั่นเอง